

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ζ' Αριθ. 337—

Ιδιοκτήτης — Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 7 Φεβρουαρίου 1929

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ & ΣΙΑ

Αληθώς ήτο και είναι με γάλη ή αξίωσις του αντιβενιζελικού Κόσμου ν' άρνηση ή Βενιζέλος τ' άπνίστα ήργανά του ήτης τόν Ν. Πολίτην τόν έν Παρισίους θεωροσθέντα πρεσβευτήν της Έλλάδος προς υπεράσπισιν ούχί τών έλληνικών συμφερόντων, αλλά τών γαλλικών τοιούτων, όστις έφερε τό πρόσταγμα του έν Παρισίων προς τόν Πλαστήραν «ΣΚΟΤΙΩΣΤΗ ΤΟΥΣ» τόν Στρατηγόν Όθωναϊόν, τόν όποιον μία ολόκληρος Βουλή έθεώρησε τήν παρουσίαν του έν τώ έλληνικώ Στρατώ, ως άνόμιον, και προσηβάλλουσιν ολόκληρον έλληνικόν Κόσμον δια της παρουσίας του, λόγω τού ότι υπήρξε πρόεδρος του άπικισίου και χίμυβφρους εκείνου παρνομού Στρατοδικείου, τό όποιον διετάξε τόν άγριον δολοφονικόν τουφεκισμόν τών έντε Πολιτικών και του Αρχιστρατήγου της Ελλάδος, ούχί προς θεράπειαν της Δικαιοσύνης, άλλ' όπως αφοπλίση και καταστήση άέφαλον τόν Αντιβενιζελισμόν, και έπί τούς τούς δημουργούς της Επαναστάσεως του 1922 Πλαστήραν και Γονατάν, και ιδίως τόν Πλαστήραν, ό όποιος υπήρξεν ό αληθής ήμιος τών κνωτέω Έξ τουφεκισθέντων μεγαλοματύρων Έλλήνων, όστι άνευ αούτων όλων, συμπεριλαμβανομένου και του περιφήμου Ιερατικού Έπιτρόπου Ζουριδίου, του προαχθέντος ήδη, λόγω της πανομοιογυμνης άνικανότητος εις Διευθυντήν της Γραπείας της Ελλάδος, δέν θά έτουσεκίζοντο οι Έξ Γούναρης Στρατός, Ηρωτοπαπαδόκης, Μπαλτατζής, Θεοτόκης και Αρχιστρατήγος Χατζηανέστης, όπερ κατήσχυνε τήν Ελλάδα εις σύμπαντα τόν πεπολιτισμένον Κόσμον και δέν θά έξεθρονίζετο ό νόμιμος βασιλεύς της Ελλάδος Γεώργιος Β', δέν θά έγκυθιόρνετο ή Δημοκρατία, δέν θά προήγοντο οι υπηρέται του Βενιζέλου εις ύπουργούς και πρωθυπουργούς, και δέν θά ήρχετο τόν παρελθόντα Ιούλιον ό όθεν Απέχων της Πολιτικής Βενιζέλος, ένά επικαθήση έπί του τραχή-

λου της δυσμείρου Ελλάδος, ένταχάλλη, άνευ ούδεμις έσωτερικής ή έξωτερικής άνάγκης, τήν νύμμως και όμαλώς έργαζομένην έλληνικήν Βουλήν, και όημιουργήση τήν υπηρέτειαν του Βουλής της 19 Αυγούστου με τ' 245 νευρόσπαστα του..... Ητο αληθώς και είναι μεγάλη ή αξίωσις του άντιβενιζελικού Κόσμου..... άνθρωπος, ό ός ό Βενιζέλος, ύφωθείς, άπό ύπουργίσκου της Ερήτης εις πανίσχυρον πρωθυπουργόν της Ελλάδος, ένεκα μιας μωρος επαναστάσεως του Γουδ' 1909 και άπομίμησης της τουρκικής Επαναστάσεως της Θεσσαλονίκης άναπτύχθηκε εις πολιτικόν άνδρα μέσφξένων λογχών, μεταβαλόν τήν Ελλάδα εις θεοπακινίδα του προεδρίας αούτην εις τό πολέμικον άρμα των ξένων Δυνάμεων, τυραννίας, χίμυβφους και τρομοκρατίας αούτην, ως ό ίδιος τό ώμολόγησε, διενεργήσας τήν διαόρηξιν του μικρασιατικού Μετώπου, δια του Πλαστήρα του και διαφόρων άλλων υπό και άνθυποπλαστήρηδων, συνήλθας εις παντός είδους πολιτικάς άταξίας και άτασθαλίας... ν' άνελθην, όπως άνήθεν εις τήν Αρχήν, και νά λησμονήση τ' όργανα των δολοφονιών του και τών λυγρών εκείνων

πολιτικών πράξεων του! οιούτος Βενιζέλος δέν θά ήτο ό Βενιζέλος! Θά ήτο ένας Βενιζέλος άνάξιος της φήμης του και της πραγματικότητος του!...

Όχι, κύριε Αντιβενιζελικό! Ο Βενιζέλος έξικουλούθε νά είναι ό γνωστός και πραγματικός Βενιζέλος μας, επαρκής ό, ή μάλλον μεθυθείς εκ του αποτελέσματος των εκλογών της 19 Αυγούστου 1927, ένόμισεν ότι ό έλληνικός Λαός του συνεχώρησεν άπαντα τ' πολιτικά του έγκλήματα, ως παρκαγεγραμμένα πλέον, έξήλθεν εκ της μέχρι τουδε κρύπτης του και λέγει εις τόν έλληνικόν Λαόν:

«Εγώ, έγώ και κάνεις άλλος, έγώ διετάξα, μέσον του Ν. Πολίτη, όν Πλαστήρα, τόν Γονατάν, τόν Όθωναϊόν τόν Ζουριδην και τούς λοιπούς στρατοδίκας εκείνους νά κατιδικάσουν εις θάνατον τούς Γούναρην Στρατόν, Ηρωτοπαπαδόκη, Μπαλτατζήν, Θεοτόκη και Χατζηανέστην και νά τούς τουφεκίσουν άλλ' όμως δέν ήσαν προδόται.»

Και τοιουτοτρόπως ό Βενιζέλος και τ' άνόστα ήργανά του ήμειψε και άμείδει και τούς Έξ τουφεκισθέντας έξγνήζει!

Βενιζελικότατος όντως ό τρόπος της έξγνήσεως των! Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Η ΗΠΕΙΡΟΣ ΘΕΛΕΙ ΤΟΠΙΚΗΝ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

ΤΟ ΥΠΕΡΧΟΝ ΕΓΕΡΤΗΡΙΟΝ ΣΑΛΠΙΣΜΑ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ κ. ΔΗΜ. Α. ΖΩΤΟΥ

(Συνέχεια εκ τ' ύ προηγουμένου).

Περιμένει 8 μήνα τό Έπιμελητήριον.—Ο Θεός γνωρίζει πράκεις θά διαμαρτυρηθή εις τόν κ. Υπουργόν και πόσους μή ας θά περιμένη ά κόμη τήν άπάντησιν του!—

Αλλά δέν θά έκπληγής, εάν σ' ε'ίπω, ότι άπητήθησαν μήνες ολόκληροι διά νά γίνη έπικοινωνία με 10 ό λοκλήρους Υψηλείας διά τήν ύπόθεσιν του κεφαλοτυριού;—Μίαν ύπόθεσιν καθιώς Ηπειρωτικής Οικονομίας, τήν όποιαν θά διακανόνιζε τό Νομαρχιακόν Συμβούλιον Ιωαννίνων εις μίαν μόνην ήμέραν!—

Αλλά ύπάρχει άνάγκη άποριθμίσσεως περιστατικών, διά νά καταδειχθή μία νωθρότης, μία άβελτηρία, έ

νας άχαροκλήριστος έμπαιγμός;—

Και διατί πάντα ταύτα; Αιότι νομοθετεί, αποφασίζει, διακονίζει τά πάντα τό επικινδύνως διογκωθέν καρκίνωμα του Υδροκεφάλου της Προτενούσης.—

Κατεδικάσαμεν τας περιφέρειας εις μαρασμόν, έννίσαμεν τ' άσφύροντά των, έποδοπατήσαμεν τούς πόθους των, άπέξενώσαμεν τούς κατοίκους των από τας ύποθέσεις των, έργονδοκοπήσαμεν τήν λογικήν, άδιαφορήσαμεν διά τας λαϊκάς άνάγκας και περιεμέναμεν τήν Έλληνικήν άνάστασιν, τήν οικονομικήν άνόρθωσιν, τόν έκπολιτισμόν των Έπαρχιών άπό ποίον;—Από ένα Υπουργικόν Τηματάρχην και μίαν Υπουργικήν άπό

φρασιν εκδιδομένην συνήθως κατόπιν έορτής;—

Αλλ' όχι! Μόνον μωροί δύναται νά περιμένουν τοιαύτην άνάστασιν ά ναδημιουργίαν.

Ο Λαός διεκήρυξεν ότι περιμένει ταύτην άπό ισχυράν μέν βεβαίως Κυβέρνησιν, άπό άξίαν τού όνόματός της Βουλήν, αλλά και άπό τήν αύτο διοίκησιν του.—

Η Κυβέρνησις με τήν αύτοδιοίκησιν όχι μόνον δέν θά χάση τήν δύναμιν της, αλλά τούναντίον θά τήν αυξήση, διότι θά άφοσιωθή με τήν θεράπειαν των γενικών κρατικών άναγκών, με τήν διαχείρισιν των γενικωτέρων ένθικών ύποθέσεων.

Η Βουλή θ' άφοσιωθή εις τό νομοθετικόν της κύριον έργον και οι ά παρτίζοντες αούτην δέν θά ένοχλώνται πλέον άπό τό σμήνος των πολιτικών των φίλων, οι όποιοι έπαιτούν σήμεραν ολίγην προστασίαν, άφού ά δυνατόν νά εύρουν τό Δίκαιον των, άφού αι δίκαιαι των ύποθέσεις δέν λύνονται εις τόν τόπον των και χρειάζεται ό Τμηματάρχης και ό Υπουργός.—

Τ' Υπουργεία θά έχουν κύκλον θετικωτέρας δράσεως και σημαντικώτερας κρατικής και κοινωνικής ώφελείας.—

Και αι Έπαρχίαι θ' άναπνεύσουν θά έλευθερωθούν. θά χειραφετηθούν θ' άπαλλαγούν του άπαισίλου βραχνά της Γραφειοκρατίας.

Θά νοικοκυρευθούν, θ' άποσχοληθούν με τήν μελέτην, τήν έρευναν, τήν έλίλυσιν, τήν διαχείρισιν, τήν διευθέτησιν, τόν διακανονισμόν των τοπικών των ύποθέσεων έν τώ πλαίσίω πάντοτε της γενικής κρατικής Νομοθεσίας.—

Θά ήτο έγκληματικόν νά παραδεχθή τις ότι μία περιφέρεια ολόκληρος δέν δύναται νά πράξη ό,τι θεωρείται, ότι δύναται νά πράξη ένας ύπουργικός Τηματάρχης και μία Δακτυλογράφος, θά ήτο άσέβεια και ύβρις προς αούτην τήν στοιχειώδη λογικήν και προς τ' ιδανικά ενός εύφυους εργατικού, πατριωτικού και πολιτισμένου Λαού.—

Θά ήτο ύβρις άσυγχώρητος νά παραδεχθή τις ότι ή μόρφωσις, ή έπαρκεια και ή ικανότης ενός ύπουργικού Τηματάρχου δέν δύναται νά εύρεθούν εις μίαν περιφέρειαν ολόκληρον και εάν άκόμη προστεθή ή μόρφωσις, ή έπαρκεια και ή ικανότης όλων της των κατοίκων και όλων της των Διοικητικών Λειτουργιών.—

Δενόμεθα σήμεραν άπό ένα Σύνταγμα, του όποιου τό άρθρον 106 έπιτρέπει εις τόν Νομοθέτην νά θεσπίση τήν άπ' εύθείας διαχείρισιν των τοπικών ύποθέσεων και κατοχυρώνει μάλιστα ως προάνεφερα, τήν αρχήν της τοπικής αύτοδιοικήσεως.—

Ο Νόμος λοιπόν είναι έλεύθερος νά καθορίση πλείονας κύκλους αύτοδιοικήσεως, των όποιων κατώτερος

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,” ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

Ἑτησίᾳ Συνδρομῇ

Ἑσπερικοῦ	Δρ.	75
Ἑσπερικοῦ	Φρ.	75
Ἀμερικῆς	Δολ.	5

ΔΗΛΩΣΙΣ

Γ. Ε. ΡΑΔΟΥ & Σία

Φέρομεν εἰς γνώσιν τῆς ἀξιότιμης ἡμῶν πελατείας, ὅτι ἐγκαταστήσαμεν, προσωρινῶς ἐναντί τοῦ καέντος κατεστήματός μας, συνεκεντρώσαμεν ὅλα ἡ νεξαιρέτως τὰ εἶδη αἰνὰ καὶ πρότερον εἶχομεν καὶ συνεπῶς δυνάμεθα νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὰς ἀπαιτήσεις τῆς πελατείας μας ὡς καὶ πρότερον.

κατὰ βαθμίδα ὀρίζεται ἡ Κοινότης. Τὸν ἀνώτερον ὅπως κύκλον, ὃ δὲ ποῖος εἶναι καὶ ὁ μᾶλλον ἐνδιαφύων ἐν προκειμένῳ διὰ τὴν δυναμικὴν του σημασίαν, δύνανται ὁ Νομοθέτης νὰ ὀρίσῃ ἐνδεύτερον καὶ τοῦ Νομοῦ τῆς σημερινῆς, δηλαδὴ Νοικητικῆς διαίρεσεως μὲν ἐνδ' αὐτοῦ βιβλίου μὲν τὴν ἐπαρχίαν.

Καὶ ἐφ' ὅσον ἐξ ἄλλου ὁ καθ' ἑαυτὸν σμὸς τοῦ καθ' ὅλου περιεχομένου τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως εἶναι δικαίωμα τοῦ Νομοθέτου ἐκ τοῦ Συντάγματος, ὅς ἐμπνευσθῇ οὗτος ἐν τῇ σημερινῇ ἀπολύτῳ κυριαρχίᾳ τοῦ ἀπὸ τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἀξίωσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ συμφέρον τῶν χωρικῶν Τμημάτων τοῦ Λαοῦ καὶ ἃς ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν τὴν διαχείρισιν ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων τοπικῶν ὑποθέσεων.

Οὕτως ὁ Νόμος θ' ἀνταποκριθῇ πληρέστερον εἰς τὴν δυναμικὴν σημασίαν τοῦ ἀρθροῦ 107 διὸ καὶ νὰ παρασκευάσῃ τὴν βιβλικὴν δημοουρίαν τοπικῶν ἀντιπροσωπευτικῶν Σωματίων (αἰρετῶν Συμβουλίων) καὶ τὰ μεγάλα φυσικὰ καὶ οἰκονομικὰ περιφερεια, εἰς τὰ ὅτι πρὸς ἐν ἀνίκη ἡ ἐπιμέλεια εὐμεταίου καὶ τοῦ θεμάτων τῆς περιφερειακῆς οἰκονομικῆς κλπ. αὐτοδιοικήσεως καὶ ἰδίᾳ ἡ ἐπιδίωξις τῶν συνθετικῶν ἐργῶν σκεπῶν τῆς οἰκονομικῆς παραγωγῆς τῆς Χώρας κατὰ τὰς τοπικὰς ἀνάγκας ἐκείνης περιφερείας διὰ τῆς δυνάμεως τῶν τοπικῶν, κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν παραγόντων.

Ὑποστηρίζεται τελευταίως ἡ ἀποψὶς αὐτὴ ἐκ μέρους τῶν εἰδικῶν Ἐπιστημόνων καὶ συμφωνῶν ἀπολύτως. Ἡ διοικητικὴ διαίρεσις τῶν σημερινῶν νομῶν δὲν εἶναι ἡ κατάλληλος. Ἐπιβάλλεται ἡ διεύρυνσις τῶν ὁρίων τῶν νομῶν περιοριζόμενοι τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ.

ἀκολουθεῖ

ΣΗΤΗΜΑΤΑ

= ΚΑΙ =

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ὅ μέχρι τοῦδε Γενικὸς Διοικητὴς Ἡπειροῦ κ. Ἀχ. Καλεῦρας ἀπ' ἄλλας τῆς ὑπηρεσίας, ἐκτίθεται ὅ, ὁ ποσὴφιος γεροντιστοῦ ἐν Θράκῃ. Ἡ «Ἐλευθερία» δύνανται νὰ ὑπερηφανεύεται διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν κατ' αὐτοῦ ἀγώνων τῆς.

Ὁ Κρητικὸς Βενιζέλος δὲν ἔχρισε ὑποψήφιον βουλευτὴν Ἰωαννίνων τὸν Κρητικὸν Κιαγιάν, ἀλλὰ τὸν Ἡπειρώτην κ. Στέφ. Καραγιώργην, διότι τοῖς θέλησαν οἱ Ἐξ καὶ ὅχι ὁ πῶς ἤθελε ὁ κ. Πανίδης. Δὲν τοῦ τᾶν γράφει πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἡ «Ἐλευθερία» ὅτι δὲν τὸν θέλουν τὸν κ. Κιαγιάν οἱ Ἐξ βουλευταὶ Ἰωαννίνων, καὶ οἱ δὲ τὸ θέσουν ζήτημα ἐπὶ τὸν βενιζέλον καὶ νὰ εἰσακουσθῶν;

Κοῖμα στοὺς κόπους καὶ σιὲς βενιζελικὰς ἐλπίδας τοῦ κ. Κιαγιάν! Ἀλλὰ πλεὶς κοῖμα καὶ σιὲς ταξιδι μετ' ὅσας τρικυμίας καὶ φουρτοῦνες τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ «Κήρυκος» κ. Πανίδη! Εἶναι ἡ σ' ὡτ' ἡ φροῦ, πῶς ἡττήθη σιὰς πολιτικῆς του ἐνεργείας ὁ δημοφιλὴς Πανίδης! Ἀλλὰ, δὲν ἐκίθη καὶ ὁ ὡς ἀήττητος θεωροῦμενος Κιάγιερ; Δὲν ἐνίκηθη καὶ ὁ Ναπολέων καὶ τῶσοι ἄλλοι γίγαντες τοῦ Πολέμου;

Εἰ μάθομεν ὅτι τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Κιαγιάν Βηλαρά ὑποψηφίου Γεροντιστοῦ Ἰωαννίνων, ὑπεστήριξε μόνον ἡ Κ. Β. Βενιζέλου καὶ κανεὶς ἄλλος! Ἰδὲ ὅ λοιπὸν οἱ δὲν ἀνὰ γὰρ σιὰ ἐλπίδας μας, μόνον ὁ Μπαμπῆς ἀλλὰ καὶ ἡ Μπαμπῶ.

Δὲν μᾶς ἔφθανε ὁ Ἡπειρωτοφάγος χωροφύλαξ Τζιμάκος, ποῦ ἐστραμμάτισε θανάσιμος τὸ Φυλακίον Σιαρῶν, στήν Βελτιστίαν, μᾶς παρὸς σιὰ τῆς καὶ ἄλλος πολὺ μεγαλύτερός του, ὁ ὑπομνησάρχης Ζίτσας, ὁ ὁποῖος, ἀντὶ καὶ μεταβῇ εἰς Βελτιστίαν πρὸς ἐνεργείαν ἀνακρίσεων διὰ τὸν τραυματισμὸν τοῦ Σιαράβη, κηρύχθησε ὅλους τοὺς μάρτυρας εἰς τὴν Ζίτσαν γὰρ νὰ τοὺς χασομερήσῃ ἀπὸ τὴν δουλειὰ τους, καὶ μὲναι πένον κατὰ τοῦ τραυματίου Σιαράβη, διότι δὲν θέλῃ νὰ παραδεχθῇ ὅτι εἶναι ὀφειλέτης τοῦ Δημοσίου ἀδελφός του Κώστα, ἐφθάρξατο εἰπὼν:

Ἐφθάρξατε νὰ εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖ γὰρ νὰ σᾶς σκόνην ὅλους!

Καλὸς, ὁ γὰρ, λέγαμε εἰς Τουρκίαν...

Ἀσχέτως πρὸς ὅσα ἔγραψεν ὁ «Κήρυξ» ὅτι, δηλὲν ὁ Διοικητὴς τῆς Χωροφυλακῆς Ἰωαννίνων ταγματάρχης κ. Μελλιάκης συνέλαβε τὸν ἀποδράσαντα ἐκ τοῦ εἰλαυθῆ Α! Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ληστὴν Τακούλαν Γόγλον, τὸ ὅποιον ἡμεῖς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἡμφισβητήσαμεν, ἰδὲ ν' αὖ γὰρ φρονεῖ αἱ Ἀθηναῖαι ἐφημερίδες, ὑπὸ χρονολογίαν 1η Φεβρουαρίου:

«Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Φιλιστιάδος, πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσπερικῶν, χθὲς περὶ τὴν 7ην πρωΐνην συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀνθυπομητροάρχων Παπαπαστόλου, καὶ Σιαπέρα καὶ τοῦ ἀντιπασπιστοῦ Χελώνη, ὁ ἀποδράσας τελευταίως ἐκ τοῦ Α' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἰωαννίνων Τακούας Γόγλος ἐκ τῶν αὐτοφυγῶν τῆς αἰχμαλωσίας Μελά—Μελωνά...»

Τὶ ρόλον ἔπαιξε, λοιπὸν στήν σύλληψιν τοῦ Γόγλου ὁ φημιζόμενος κ. Μπριλλάκης; Τὶ ἄλλο ἢ ὅτι ἔσπευσεν νὰ τὸν ἀρπάξῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν συλλαβόντων αὐτόν;

Καὶ εἰ αὐτὸ καμμιὰ ἱκανότης, καμμιὰ παλληκαριά, καμμιὰ δύξις; Δὲν ντρέπομεστε λιγάκι;

Μετανεγκὼν δὲ ἐνταῦθα ὁ κ. Μπριλλάκης τὸν παραδοθέντα αὐτῷ Γόγλον, τὸν ἐκλείσεν ἀπομονωμένον καὶ χειροπεδωμένον εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Διοικήσεως τῆς Χωροφυλακῆς, ἀκριβῶς ὅπως τῷ ἐλέγαμεν ἡμεῖς εἰς προηγούμενον φύλλον, καὶ ὡς ὥφειλεν ἀρχικῶς νὰ πράξῃ. Καλὰ, ποῦ τὸ κατὰ λαβὲν ἐπὶ τοὺς!

Ἀλλο πάλιν αὐτὸ τῶν ἀδελφῶν προσφύγων! Ζητοῦν τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ σιμπολίτου μας κ. Ἀλ. Λιβαδέως ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐνταῦθα Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, διότι δὲν θέτει τὰ Ταμεῖα τῆς Τραπέζης, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν!

Συμβουλευόμεν τοὺς ἀδελφοὺς πρόσφυγας νὰ μὴ τὸ παρακάνουν εἰς τυραλόγους ἀπαιτήσεις καὶ νὰ μὴ νομίζουν, ὅτι θὰ μπορῶσιν νὰ μᾶς τσαλαπατήσουν τοὺς Ἡπειρώτας ἐν τῷ προώτῳ τοῦ κ. Λιβαδέως τοῦ τόσον τυπικοῦ καὶ ἀκριβοῦς εἰς τὰς ζητήματα τῆς Τραπέζης. Πρέπει νὰ εἶναι βέβαιοι, ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει κατὰ τὸν νόμον αὐτοῖς νὰ μεταθέσῃ τὸν κ. Λιβαδέω ἐξ Ἰωαννίνων μὴν φορὰ ἡμεῖς, οἱ Ἡπειρώται ὅλοι θὰ κατορθώσωμεν νὰ τὸν κρατήσωμεν ἐκατό φορὰς!

Ἀλλὰ, θὰ λέσωμε, νὰ πνιγμοῦμε ὅλα τὰ Γιὰ νὰ στήν Ἀθήνη!

Ἀφιεθεῖς, παρέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς VIII ἀνεξαρτήτου Μεραρχίας Ἡπειροῦ ὁ τετιμημένος Στρατηγός κ. Χριστ